

[Svend Auken]

dér er jeg i øvrigt enig med ham – siger, de uddannelsessøgende. Alle unge skal have mulighed for den berigelse, der ligger i i en kortere eller længere periode af sin ungdom at opholde sig under, arbejde i, studere og opleve fremmede forhold, altså rejse udenlands. Jeg tror, at staten her i ungdomsåret på en smidig måde sammen med de ungdomsorganisationer, vi kender til, har mulighed for her at sætte noget positivt i gang.

Det sjette og sidste punkt, jeg skal nævne, er spørgsmålet om øget indflydelse for de unge, øget medbestemmelse og selvbestemmelse for de unge. Alle ordførerne her i dag har talt smukt om ungdomsudvalgets forslag om øget ungdomsindflydelse i skole, i fritidsliv, i den kulturelle aktivitet, på idrætsområdet osv. Man har også talt om en styrket stilling for de unge i det kommunale arbejde. Alle disse smukke ord må følges konkret op i udvalgsarbejdet.

Jeg synes under alle omstændigheder til trods for de meget store forskelle, som debatten jo også har afdækket her i dag, at det er positivt, at folketinget i næsten enighed nu beslutter sig for at gennemgå ungdomsudvalgets betænkninger, ikke bare for at sidde og gennemgå nogle betænkninger, men for at komme videre mod en mere effektiv ungdomsindsats.

Connie Hedegaard (KF):

Fru Ebba Strange var glad for, at det konservative folkeparti ville give mere indflydelse til eleverne, og så udtrykte fru Ebba Strange håbet om, at man også ville give elever indflydelse på alle niveauer; i den forbindelse blev folkeskolen nævnt.

Vi synes, det er vigtigt at give unge indflydelse, men vi synes, det er farligt allerede på folkeskoleniveau at give elever indflydelse på selve undervisningen. Fru Jytte Hilden var inde på, at børn og unge godt kan se forskel på en narresut og reelle indflydelsesmuligheder, og jeg synes, der ligger den fare i, at man på et meget tidligt tidspunkt giver folk ansvar og giver dem en fiktiv indflydelsesmulighed, at resultatet måske så bliver, at de faktisk ikke senere ønsker at deltage aktivt i demokratiet, fordi deres første erfaringer med demokratiet har været negative.

I den forbindelse vil jeg også kommentere både ordførerne fra fremskridtspartiet og VS,

som i skøn forening gik ind for en nedsættelse af valgretsalderen til 16 år. Det kan umiddelbart lyde meget sympatisk, men er man f.eks. så også villig til at nedsætte myndighedsalderen, og vil det ikke betyde, at de voksne tværtimod forflygtiger deres ansvar og det måske netop vil være til skade for de unge fra de svageste miljøer?

Jeg tror også, der ligger det problem i nedsat valgretsalder, at børn og unge på et stadig tidligere tidspunkt bliver tvunget til at tage stilling til en fantastisk masse ting, som de måske egentlig slet ikke har forudsætning for at tage stilling til. Det er jo trods alt en temmelig alvorlig ting at bestemme sig for ét politisk parti og dermed for en bestemt grundholdning, en bestemt ideologi, på hvilken ens voksentilværelse skal bygges.

Mange har været inde på specielt de unge kvinders dårlige situation, og det kræver jo mange initiativer både inden for arbejdsmarkedsområdet og inden for uddannelsesområdet, men jeg synes også, der er en enkelt ting, man i den forbindelse kan nævne, nemlig de unge kvinders deltagelsesmuligheder. Ikke mindst i ungdomsåret kunne man opfordre ungdomsorganisationerne og Dansk Ungdoms Fællesråd til at fokusere lidt på specielt de unge kvinders manglende deltagelse. Man kan bare se på åbningen af FN's ungdomsår; der var ca. 114 repræsentanter til stede fra alle mulige forskellige ungdomsorganisationer, men ikke engang en tredjedel af dem var kvinder. Det er meget nærliggende at beklage kvindernes manglende repræsentation i det politiske liv, men når allerede nutidens ungdomsorganisationer er så underrepræsenteret med kvinder, må det nødvendigvis afspejle sig videre op gennem systemet.

Hr. Nørgaard Sørensen var inde på, at ad hoc-udvalget ikke kun skulle sidde og diskutere; der skulle også drages konklusioner. Det kan vi naturligvis være helt enige om. Når man kan have en vis skepsis, er det, fordi jeg har haft den tvivlsomme ære at sidde i ad hoc-udvalget til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, og det holdt ét møde, sætte mødet. Det er måske derfor, jeg var lidt betænkelig ved, om ikke bare et sådant udvalg kan gå hen og blive en syltekrukke.

Hr. Nørgaard Sørensen bestred mine udtalelser i første runde om, at det især er de mindre virksomheder, der mangler at tage